

PARLAMENTUL EUROPEAN

2004

2009

Document de ședință

A6-0002/2008

7.1.2008

RAPORT

privind strategia UE pentru obținerea accesului pe piață pentru societățile europene
(2007/2185(INI))

Comisia pentru comerț internațional

Raportor: Ignasi Guardans Cambó

PR_INI

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....	4
EXPUNERE DE MOTIVE.....	13
AVIZ AL COMISIEI PENTRU INDUSTRIE, CERCETARE ȘI ENERGIE	18
REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE	21

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

privind strategia UE pentru obținerea accesului pe piață pentru societățile europene (2007/2185(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor intitulată „Europa Globală: un parteneriat mai puternic pentru obținerea accesului pe piață pentru exportatorii europeni” (COM(2007)0183),
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor intitulată „Europa Globală: concurența la nivel mondial. O contribuție la strategia UE de creștere economică și ocuparea forței de muncă” (COM(2006)0567),
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Europa Globală: instrumentele europene de protecție comercială într-o economie globală în schimbare. Carte verde pentru consultare publică” (COM(2006)0763),
- având în vedere Rezoluția sa din 28 septembrie 2006 privind relațiile economice și comerciale ale UE cu India¹,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 octombrie 2006 privind raportul anual al Comisiei către Parlamentul European referitor la măsurile antidumping, antisubvenții și de protecție adoptate de țări terțe împotriva Comunității (2004)²,
- având în vedere Rezoluția sa din 4 aprilie 2006 privind evaluarea Runderi Doha, în urma Conferinței Ministeriale a OMC din Hong Kong³,
- având în vedere Rezoluția sa din 12 octombrie 2006 privind relațiile economice și comerciale dintre UE și Mercosur în vederea încheierii unui acord de asociere interregional⁴,
- având în vedere Rezoluția sa din 1 iunie 2006 privind relațiile economice transatlantice UE-SUA⁵,
- având în vedere Rezoluția sa din 13 octombrie 2005 privind perspectivele relațiilor comerciale dintre UE și China⁶,
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei care însoțește Comunicarea

¹ JO C 306 E, 15.12.2006, p. 400.

² JO C 313 E, 20.12.2006, p. 276.

³ JO C 293 E, 2.12.2006, p. 155.

⁴ JO C 308 E, 16.12.2006, p. 182.

⁵ JO C 298 E, 8.12.2006, p. 235.

⁶ JO C 233 E, 28.9.2006, p. 103.

Comisiei intitulată „Reforme economice și competitivitate: principalele mesaje ale Raportului 2006 privind competitivitatea europeană” (SEC(2006)1467),

- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Punerea în aplicare a programului comunitar de la Lisabona: un cadru politic de consolidare a producției UE - spre o abordare mai integrată a politicii industriale” (COM(2005)0474),
 - având în vedere concluziile Președinției Consiliului European din 23 și 24 martie 2006,
 - având în vedere Rezoluția sa din 15 martie 2006 privind contribuția la Consiliul European de primăvară 2006 cu privire la Strategia de la Lisabona¹,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „UE – China: parteneri mai apropiați, responsabilități sporite” (COM(2006)0631) și documentul de lucru care o însoțește, intitulat „Parteneri mai apropiați, responsabilități sporite: un document strategic privind comerțul și investițiile dintre UE și China - concurență și parteneriat” (COM(2006)0632),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Punerea în aplicare a programului comunitar de la Lisabona – politica modernă a IMM-urilor pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă” (COM(2005)0551),
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru comerț internațional și avizul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie (A6-0002/2008),
- A. întrucât Uniunea Europeană este un actor-cheie în comerțul internațional și ar trebui să joace un rol de conducere în cadrul sistemului economic mondial, pentru ca acesta din urmă să devină mai echitabil și să acorde un interes sporit drepturilor sociale și drepturilor legate de mediu;
- B. întrucât Uniunea Europeană este cel mai mare exportator mondial și principalul furnizor de servicii și, prin urmare, este profund interesată de garantarea deschiderii unor noi piețe pentru bunuri, servicii și investiții;
- C. întrucât Uniunea Europeană trebuie să pună în aplicare niște strategii mai ambițioase și mai prospective pentru a răspunde provocărilor globalizării și pentru a face față concurenței accentuate din partea principalelor economii emergente, păstrând, în același timp, modelul economic, regional și social european;
- D. întrucât este de acord că deschiderea economică, atât în interior, cât și în exterior, este esențială pentru crearea de locuri de muncă și pentru creștere, precum și pentru menținerea competitivității internaționale, și întrucât, în cadrul strategiei privind accesul pe piață, Uniunea Europeană ar trebui, prin urmare, să-și continue activitatea vizând deschiderea piețelor comunitare, precum și să încurajeze parteneri săi comerciali să-și diminueze restricțiile pentru a-și deschide mai mult piețele;
- E. întrucât un acces adecvat pe piețele țărilor terțe va permite producătorilor interni din

¹ JO C 291 E, 30.11.2006, p. 321.

Uniunea Europeană să-și păstreze poziția de lideri în ceea ce privește bunurile și serviciile cu valoare adăugată sporită, să consolideze inovațiile la nivelul produselor lor, să promoveze creativitatea, să protejeze drepturile de proprietate intelectuală (DPI) și să obțină economii de scară importante;

- F. întrucât evoluția comerțului internațional face ca accesul pe piețele țărilor terțe să fie la fel de important ca apărarea piețelor Uniunii Europene de practici comerciale neloiale;
- G. întrucât liberalizarea comerțului și volumul sporit de schimburi comerciale stimulează concurența pe plan internațional, dar măresc, de asemenea, riscul ca exporturile să fie supuse barierelor comerciale, cu un efect negativ asupra competitivității internaționale a întreprinderilor din Uniunea Europeană;
- H. întrucât competitivitatea economiei UE este afectată de comportamente protecționiste care contravin normelor Organizației Mondiale a Comerțului (OMC), atât în interiorul, cât și în afara Comunității;
- I. întrucât îndepărtarea barierelor comerciale va spori, cu siguranță, exporturile europene de bunuri și servicii și va garanta o creștere constantă a economiei Uniunii Europene;
- J. întrucât trebuie să țină cont de faptul că DPI, inclusiv indicațiile geografice și denumirile de origine, nu sunt protejate în mod eficient de către partenerii comerciali ai UE pe plan mondial;
- K. întrucât este deosebit de important să se facă distincția între barierele comerciale nejustificate *a priori*, determinate de punerea neuniformă în practică a normelor comerciale bilaterale și multilaterale consacrate, și barierele comerciale rezultate din activitățile legislative și administrative legitime ale autorităților publice, care provin din alte domenii decât comerțul dar care au consecințe involuntare asupra schimburilor comerciale;
- L. întrucât procedurile vamale complicate pentru import, export și tranzit, restricțiile sanitare și fitosanitare nejustificate de actualele norme OMC, utilizarea neloială a instrumentelor de protecție comercială (IPC) și o protecție insuficientă a DPI constituie, în mod clar, bariere comerciale nejustificate *a priori* care trebuie să fie abordate pentru a facilita accesul pe piață pentru întreprinderile europene;
- M. întrucât, în pofida faptului că este foarte dificil să se evalueze cu precizie volumul de activități comerciale comunitare care au întâmpinat restricții pe piețele externe, este clar că barierele comerciale au un efect important asupra ansamblului rezultatelor la export ale Uniunii Europene;
- N. întrucât prezența economică a Uniunii Europene este în general mai puternică în țările industrializate în care cererea este constantă, dar mai puțin satisfăcătoare în zone cu o creștere rapidă și pe piețe emergente precum China și India;
- O. întrucât Uniunea Europeană este în general considerată a fi o piață foarte deschisă și cu o mare transparență, care combate cu fermitate practicile anticoncurențiale și garantează

condiții echitabile pentru toate importurile, indiferent de țara lor de origine;

- P. întrucât tarifele ridicate constituie în continuare un obstacol important în calea comerțului, în special în relațiile cu principalele țări emergente;
- Q. întrucât OMC, în pofida faptului că este singurul cadru eficient pentru asigurarea accesului pe piață și realizarea unui comerț corect și echitabil pe plan mondial, continuă să fie un cadru insuficient reglementat și cu un caracter mai puțin strict; întrucât promovarea modelului european de guvernare poate contribui la crearea de noi norme adecvate și poate asigura existența unui sistem mai stabil și mai cuprinzător de reglementare a comerțului mondial;
- R. întrucât este în interesul general al Comisiei să garanteze că legislația și practicile comerciale adoptate de partenerii săi respectă, pe cât posibil, normele OMC și alte norme internaționale;
- S. întrucât obstacolele în calea comerțului și barierele pur interne nu afectează doar comerțul cu mărfuri, ci afectează, de asemenea, în mod semnificativ, comerțul cu servicii și achizițiile publice;
- T. întrucât soluționarea problemelor și apărarea mai eficientă a intereselor și așteptărilor legitime ale industriei ar fi, de asemenea, benefice pentru vizibilitatea și credibilitatea Uniunii Europene;
- U. întrucât pentru îndeplinirea obiectivelor agendei de la Lisabona revizuite este necesar ca industriile din Uniunea Europeană să se dezvolte și să se mențină pe poziții competitive stabile pe piață la nivel mondial;
- V. întrucât această competitivitate, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri), se bazează din ce în ce mai mult pe cercetare, dezvoltare, inovație și DPI;
- W. întrucât două condiții prealabile pentru această competitivitate sunt, pe de o parte, furnizarea sigură și fiabilă de energie, și, pe de altă parte, accesul liber al întreprinderilor din Uniunea Europeană la cele mai moderne tehnologii de informare și comunicare,

Prezentare generală

1. subliniază faptul că punerea în aplicare cu succes a unei strategii revizuite, mai ambițioase privind accesul pe piață, având scopul de a deschide noi piețe mondiale pentru produsele și serviciile europene, ar putea nu doar extinde rolul Uniunii Europene în întreaga lume, ci și proteja locurile de muncă existente în Europa și crea unele noi, consolida competitivitatea Uniunii Europene și, prin urmare, ar putea contribui în mod substanțial la atingerea obiectivelor Strategiei de la Lisabona;
2. reamintește că strategia UE pentru a asigura accesul pe piață are rolul specific de a aborda economiile în curs de dezvoltare și economiile emergente;
3. subliniază faptul că performanțele Uniunii Europene în ceea ce privește exporturile destinate atât economiilor dezvoltate, cât și celor emergente sunt adesea obstructionate de

o lipsă de reciprocitate la nivelul condițiilor de acces pe piață, un grad insuficient de respectare a normelor comerciale internaționale și proliferarea practicilor comerciale neloiale;

4. îndeamnă Comisia să garanteze apărarea intereselor comerciale legitime ale Uniunii Europene împotriva practicilor comerciale abuzive sau neloiale ale țărilor terțe și consideră că, atunci când țările terțe restricționează, în mod nejustificat, accesul societăților din Uniunea Europeană pe piețele lor, UE ar trebui să reacționeze cu rapiditate și fermitate;
5. observă importanța crescândă a aspectelor de reglementare în comerțul internațional; solicită creșterea coerenței dintre normele și practicile Uniunii Europene și cele ale principalilor săi parteneri comerciali și subliniază faptul că armonizarea normelor și reglementărilor nu ar trebui să conducă la o slăbire a legislației aplicabile în Europa în domeniul sănătății, siguranței sau al mediului și în domeniul social, ci ar trebui, în schimb, să determine adoptarea unor norme mai potrivite de către principalii parteneri comerciali ai Uniunii Europene;
6. invită Comisia și statele membre să adopte o abordare pe termen lung a distorsiunilor structurale care, prin natura lor, riscă să continue sau să reapară chiar și după adoptarea unor măsuri de către Comisie; îndeamnă Comisia să nu ignore cazurile în care eliminarea din timp a barierelor este puțin probabilă, dar înlăturarea acestora este totuși necesară pentru restabilirea unor condiții egale pe principalele piețe externe;
7. invită Comisia să considere încălcările grave și sistematice ale acordurilor și normelor OMC și ale altor reglementări comerciale internaționale drept probleme care necesită o intervenție rapidă și să garanteze că aplicarea acestor norme nu este subordonată altor considerații politice și economice decât cele care se referă la cazul considerat;
8. îndeamnă țările terțe să înlătore restricțiile asupra capitalului străin pentru întreprinderile europene și să elimine normele discriminatorii;
9. salută abordarea propusă de Comisie pentru selectarea priorităților privind accesul pe piață, dar o îndeamnă să examineze și alte criterii, ceea ce ar garanta faptul că de această nouă inițiativă beneficiază un număr cât mai mare de agenți economici din Uniunea Europeană și, în special, IMM-uri a căror supraviețuire depinde, în mod inevitabil, de o definire clară și o aplicare eficientă a DPI, precum și de restricționarea definitivă a rentelor de monopol;
10. subliniază că succesul în combaterea barierelor comerciale va stimula investițiile, producția și comerțul în Uniunea Europeană și în întreaga lume, între altele prin creșterea transparenței, a previzibilității și competitivității condițiilor de acces pe piață și prin crearea sau îmbunătățirea legăturii dintre Uniunea Europeană și piețele internaționale;
11. consideră că acordurile de liber schimb (ALS) încheiate de Uniunea Europeană cu țările sale țintă vor fi inutile dacă nu asigură un acces important pe piețe și un progres real în reducerea și, în final, eliminarea barierelor netarifare, care, trebuie menționat, adesea distorsionează mai puternic comerțul decât barierele tarifare;

Comunicarea Comisiei

12. salută inițiativa Comisiei de a pune bazele unui parteneriat mai puternic pentru obținerea accesului pe piață pentru exportatorii europeni, în special în scopul de a obține rezultate concrete pentru întreprinderile europene prin îmbunătățirea accesului pe piețele emergente în care întreprinderile europene se confruntă cu bariere noi și complexe în calea comerțului și a investițiilor și salută inițiativa Comisiei de a coordona obiectivele și instrumentele politicii comerciale a Uniunii Europene și ale strategiei de acces pe piață, prin mobilizarea întregului potențial al UE în domeniul comerțului internațional și al competitivității la nivel mondial;
13. salută, în special, propunerile Comisiei de instituire a unui parteneriat mai puternic între Comisie, statele membre și întreprinderile din Uniunea Europeană, în vederea sprijinirii în mod direct a agenților economici în depășirea dificultăților concrete cu care se confruntă în ceea ce privește accesul pe piețele țărilor terțe, într-un mod și o perioadă de timp în concordanță cu realitatea economică;
14. consideră că, prin asigurarea unui grad adecvat de coordonare între acțiunile întreprinse la nivel național și comunitar, prin valorificarea unor resurse care, în caz contrar, ar fi dispersate și prin asigurarea unei apărări mai eficiente a drepturilor și intereselor exportatorilor europeni, Comisia poate juca un rol important în punerea în aplicare a noii strategii privind accesul pe piață;
15. consideră că Uniunea Europeană joacă un rol esențial în garantarea unor condiții uniforme în comerțul internațional, în strânsă cooperare cu statele membre și având în vedere principiul subsidiarității și echilibrul competențelor existente;
16. subliniază că o evaluare cantitativă și calitativă periodică a rezultatelor strategiei privind accesul pe piață este importantă pentru determinarea eficienței acestei strategii; invită Comisia să elaboreze un plan de acțiune adecvat referitor la accesul pe piață și să prezinte Parlamentului European un raport anual privind accesul pe piață, asemănător cu cel prezentat deja privind IPC;
17. regretă faptul că, în Comunicarea menționată anterior intitulată „Europa Globală: un parteneriat mai puternic pentru obținerea accesului pe piață pentru exportatorii europeni”, nu s-a ținut seama de mai multe recomandări rezonabile și bazate pe experiență, primite din partea comunității de afaceri și îndeamnă Comisia să le ia în considerare la punerea în aplicare a respectivei Comunicări;

Inițiative privind accesul pe piață în Uniunea Europeană

18. subliniază necesitatea consolidării cooperării dintre Comisie și statele membre în vederea schimbului de informații și de bune practici; invită statele membre să creeze rețele de servicii de asistență naționale sau, dacă este cazul, regionale pentru centralizarea informațiilor și cererilor de despăgubire, acordând o atenție deosebită intereselor și necesităților IMM-urilor;
19. consideră că eficiența respectivelor rețele ar fi mult mai mare dacă la înființarea acestora ar participa asociații industriale naționale și locale, camere de comerț, asociații de IMM-

uri și agenții de promovare a comerțului;

20. invită Comisia și statele membre să consolideze rolul Comitetului consultativ pentru accesul pe piață și să garanteze o legătură permanentă între Comisie și statele membre și Comitetul articolului 133, Comitetul de reglementare în materie de bariere comerciale și alte comitete pertinente;
21. invită Comisia să creeze un sistem de dialog permanent care să permită statelor membre și, atunci când este cazul, regiunilor și altor părți europene interesate să facă schimb de informații și să definească strategii și priorități;
22. invită Comisia să ia în considerare următoarele aspecte la punerea în aplicare a strategiei sale privind accesul pe piață:
 - sporirea numărului personalului din Bruxelles destinat unității care se ocupă cu probleme legate de accesul pe piață;
 - crearea unui registru eficient de plângeri în cadrul DG Comerț;
 - elaborarea unor orientări structurate pentru abordarea fiecărei categorii de bariere netarifare;
 - crearea, în cadrul DG Comerț, a unui serviciu de asistență pentru statele membre și societăți (cu o secțiune dedicată IMM-urilor);
 - revizuirea și îmbunătățirea politicii de comunicare privind serviciile de acces pe piață oferite de către Comisie, punând accentul, în special, pe IMM-uri;
 - creșterea numărului de potențiali utilizatori prin oferirea unor informații de bază (de exemplu, broșuri și pliante) în toate limbile oficiale ale Uniunii Europene;
 - îmbunătățirea bazei de date privind accesul pe piață pentru a răspunde mai bine necesităților întreprinderilor și pentru a o face mai ușor de utilizat;
 - îmbunătățirea cooperării, coerenței și comunicării interne între serviciile Comisiei responsabile cu aspecte legate de accesul pe piață;
 - asigurarea participării unor reprezentanți ai comunității de afaceri în cadrul Comitetului consultativ pentru accesul pe piață;
 - elaborarea unor orientări structurate în ceea ce privește prioritățile, inclusiv desemnarea piețelor, sectoarelor și barierelor pe care ar trebui pus accentul;
 - consolidarea poziției sale în cadrul organismelor internaționale de standardizare, cum ar fi Organizația Internațională de Standardizare (ISO);

Inițiative privind accesul pe piață în țări terțe

23. solicită o coordonare mai structurată între Comisie și statele membre în țări terțe, care ar permite utilizarea mai eficientă a resurselor diplomatice și guvernamentale responsabile

cu aspecte legate de accesul pe piață;

24. subliniază necesitatea acordării unui mandat clar și ambițios delegațiilor Uniunii Europene și echipelor de acces pe piață, recent create, situate în țări terțe; reiterează faptul că strategia privind accesul pe piață va avea succes doar dacă statele membre sunt pregătite să contribuie cu propriile resurse, atât umane, cât și financiare, în mod proporțional cu posibilitățile, interesele și obiectivele lor;
25. invită Comisia și statele membre să consolideze cooperarea cu camerele de comerț europene, asociațiile comerciale și agențiile de promovare a comerțului ale statelor membre situate în țări terțe și să asigure un schimb de informații adecvat între delegațiile, ambasadatele statelor membre, alte organisme guvernamentale de comerț exterior și asociațiile profesionale europene interesate;
26. invită Comisia să acorde din nou prioritate alocării de resurse umane delegațiilor Uniunii Europene, astfel încât să asigure personal suplimentar pentru crearea și buna funcționare a echipelor de acces pe piață, în special în delegații-cheie precum, printre altele, Beijing, New Delhi, Moscova și Brasilia;

Aspecte sectoriale

27. sprijină crearea unor inițiative specifice, în cadrul strategiei privind accesul pe piață, care să combată, în special, barierele din domeniul serviciilor, achizițiilor publice, investițiilor și DPI, ajutoarelor de stat și altor subvenții, precum și să stabilească norme privind concurența și să asigure punerea lor adecvată în aplicare în țările terțe;
28. îndeamnă Comisia și statele membre să se asigure că IMM-urile pot beneficia sistematic de noile inițiative privind accesul pe piață; invită Comisia să definească acțiuni *ad hoc* care să vizeze consolidarea prezenței produselor IMM-urilor pe piețele țărilor terțe și să apere drepturile lor legitime față de practicile pătinoare din țări terțe;

Abordarea multilaterală

29. subliniază necesitatea de a crea sinergii cu principalii parteneri comerciali ai Uniunii Europene (precum Statele Unite ale Americii, Canada și Japonia), în vederea elaborării unei strategii comune privind accesul pe piață și pregătirii unui acord multilateral privind accesul pe piață, care este atât de necesar;
30. reiterează necesitatea promovării în continuare a unei cooperări și apropieri internaționale mai strânse pe planul reglementării, pentru a elimina suprapunerea inutilă a eforturilor și pentru a reduce costurile suportate de consumatori, industrie și guverne; invită Comisia să promoveze apropierea progresivă a standardelor și normelor Uniunii Europene și a partenerilor săi comerciali, atât la nivel multilateral, cât și bilateral;
31. îndeamnă Comisia să promoveze stabilirea, în cadrul OMC, a unor mecanisme specifice care să permită o reacție mai rapidă în abordarea barierelor netarifare noi și în curs de apariție; în acest sens, Comisia ar trebui să încurajeze alți parteneri comerciali să folosească mai mult procedurile de notificare prevăzute de Acordurile privind barierele

tehnice în calea comerțului;

32. insistă asupra faptului că trebuie să se pună în continuare un accent clar pe aplicarea și asigurarea respectării de către țările terțe a obligațiilor din cadrul OMC, recurgând la mecanismul OMC de soluționare a litigiilor pentru a exercita acest drept;

Perspective

33. consideră că, cu excepția cazului în care preocupările privind dezvoltarea justifică acest lucru, Uniunea Europeană ar trebui să depună toate eforturile pentru a obține, din partea partenerilor săi comerciali, concesiuni proporționale cu nivelul de dezvoltare al acestora;
34. îndeamnă Comisia să includă, în cadrul noii generații de ALS și în cadrul altor acorduri având implicații comerciale, dispoziții clare privind aplicarea și soluționarea litigiilor, special concepute pentru combaterea barierelor pur interne;
35. invită partenerii comerciali ai Uniunii Europene să înlăture orice bariere care restricționează accesul bunurilor și serviciilor pe piață și să optimizeze, în schimb, oportunitățile lor comerciale pe bază de reciprocitate, inclusiv prin punerea în aplicare în mod satisfăcător a măsurilor de deschidere a pieței care rezultă din negocieri bilaterale, regionale și multilaterale;
36. invită Comisia să prezinte în fiecare an Parlamentului un raport referitor la progresele și rezultatele strategiei privind accesul pe piață, acordând o atenție deosebită priorităților stabilite;

o

o o

37. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

EXPUNERE DE MOTIVE

The communication entitled ‘Global Europe: a stronger partnership to deliver market access for European exporters’, issued by the Commission on 18 April 2007, unquestionably marks a significant step towards better and more effective protection of Europe’s global trading interests.

EU external trade policy, initially neglected by the ‘Lisbon strategy’, has in recent years, returned conspicuously to the fore as a focus of topical interest. Globalisation has cast doubt on the long-established equilibrium and necessitated a profound rethink of the EU’s aims and priorities, both internal and external.

The competitiveness of European industry certainly needs to be placed at the heart of the Community agenda. If European firms can be made more competitive, it will be possible to create skilled jobs, secure Europe’s economic growth, guarantee the survival of the European welfare system, and ensure that the EU can remain a major trading power in the 21st century.

Over the past few years the Commission has pinned many of its hopes on a satisfactory outcome to the Doha Round negotiations and often underestimated the contribution that commercial policy could make to the success of the Lisbon strategy. The failure of the multilateral negotiations and the rather fruitless European initiatives in the area of competitiveness have lately compelled the EU to revise its approach from top to bottom; the Lisbon strategy was thus altered in 2005, and a communication, ‘Global Europe: competing in the world’, published in 2006.

One of the central aspects of ‘Global Europe’ is undoubtedly market access. The reasons for this are many and varied. The EU is the world’s biggest exporter of goods, the main provider of services, and the leader in the field of public procurement and financial and insurance services. It is, in other words, a great trading power oriented towards exports.

Europe’s competitiveness is due to the quality of its labour force, a tradition of excellence dating back many centuries, and a very largely competition-driven single market on which unfair trading practices are severely punished. The very high degree of openness and transparency on the Community market is not, however, matched by the markets of Europe’s main trading partners.

The problems lie especially in the emerging countries, which are recording the highest economic growth rates and constitute some of the most promising markets for European goods and services. This is a particularly important point, given that the EU’s trading presence is far more substantial in virtually ‘saturated’ industrialised countries such as the United States than in emerging countries like China and India. Better access to foreign markets for high value added European products and services could help halting Europe’s current industrial decline and greatly benefit economic growth and employment.

The multilateral negotiations and the establishment of the WTO have done some good in that they have served to reduce, if not eliminate, the tariff barriers that once hampered the

development of world trade.

As far as non-tariff barriers are concerned, however, the picture is not so rosy. On account of baffling customs procedures, discriminatory health or technical regulations, various administrative obstacles, serious infringements of intellectual property rights, and restrictive practices regarding public procurement or foreign investment, access to the markets of certain non-EU countries is an extremely difficult and expensive matter, especially for SMEs with limited funds and resources.

Doing away with non-tariff barriers is easy. But just as the heads of the mythical Hydra kept growing back, so are new obstacles being created every day, and they are becoming increasingly more sophisticated and difficult to remove. In fact non-tariff barriers vary so widely, that their impact on world trade cannot be reliably assessed. But even without accurate figures, it is reasonable to suppose that they have very serious repercussions on Europe's export performance and must consequently be fought with the utmost determination.

The removal of these restrictions on trade would help not only the more industrialised countries, but also, and above all, the developing countries, which, because of their relative economic weakness and dearth of resources, are to all intents and purposes powerless in the face of abusive practices.

Although your rapporteur – endorses the substance of the communication on market access, he also feels compelled to point out that the Commission could have done more and should have been bolder.

The Commission apparently is not concerned by the number of officials dealing with market access, either in the EU or in non-EU countries (in a large delegation such as the one based in Beijing, for example, commercial counsellors make up just 7% of the staff). Nor does the communication say anything about any funds earmarked with a view to setting up a European information and support system for exporting firms; and it ought, moreover, to have paid greater heed to the proposals from the business world.

Many of the innovations mentioned in the communication require the active participation of the Member States. Unless they participate enthusiastically and without reservations, the new market access strategy outlined by the Commission is doomed to failure. Member States must therefore purposefully shoulder their responsibilities and provide the economic and human resources needed for the initiative to succeed. Those resources are to some extent already available, but they are woefully underused. Pooling national trade resources, exchanging information on a regular basis, and setting up an effective network with all those involved in support to trade (at national or regional level): all those are actions that could help promoting the external competitiveness of Europe as a whole.

The Commission has an important role to play. Europe must speak with one voice and work out a consistent political approach to those trading partners which are reluctant to open up their markets. The Commission should undertake the task of mobilising resources which might otherwise be squandered and organising EU initiatives, without, however, encroaching on roles and duties that should fall to Member States. In addition, a 'complaints office' should be set up to receive complaints and pass them on, if need be, to the proper national authorities.

The Commission should also improve its communication policy where market access is concerned by holding seminars and discussion forums in Brussels and Member States, offering better basic services (for example brochures or instructions in all European languages), and organising training for officials and business representatives serving on market access teams in non-EU countries or responsible for market access in Member States. The dialogue with Member States should be carried on through the Market Access Advisory Committee, which should be given greater powers of initiative and guidance.

The Madb (Market Access Database) is a useful tool for measures to combat non-tariff barriers. Its usefulness could, however, be enhanced by making the system more user-friendly and expanding it to include content and information relevant to businesspeople and special sections on services and public procurement.

The Commission should, furthermore, base its action on an accurate assessment of the economic interests at stake, in which the interest of the European economy as a whole should take precedence over the interests – albeit legitimate – of specific individuals and sectors. It would also be highly desirable to strengthen the initiatives aimed at SMEs: otherwise the danger would be that the benefits of the renewed Community commitment to market access might be confined to a small number of strong, influential economic sectors, without extending to those firms which today still account for most of the European economic fabric and are more likely to be hit by the restrictive practices laid down in other quarters.

The EU must not be afraid to defend its legitimate interests, whether through a more coherent and resolute commercial and diplomatic policy or by employing the means afforded by the WTO or provided for under regional or bilateral agreements (the WTO dispute settlement body being an obvious example).

The new generation of trade agreements should include safeguard clauses allowing the EU to remove non-tariff barriers without delay and at the lowest possible cost to business operators and European taxpayers.

A successful outcome to the Doha negotiations could have led to breakthroughs in terms of market access. Without neglecting negotiations on bilateral agreements with Europe's main trading partners, the Commission should press for a framework agreement whereby specific regulation could be brought to bear on matters related to non-tariff barriers and settlements reached rapidly whenever disputes arose on account of a failure to enforce, or non-compliance with, the agreement.

Some points should have been discussed in more depth, including the obligation for WTO member countries to notify any measures likely to obstruct trade, and the establishment of an ad hoc arbitration body to settle disputes and, where appropriate, authorise retaliatory trade measures.

Another way to lessen the impact of non-tariff barriers is to harmonise the regulations of WTO member countries. The progress achieved in the Transatlantic Regulatory Dialogue with the United States should encourage the Commission to bring other trading partners within the scope of this initiative.

Finally, the efforts to combat barriers to trade depend on better international consultation. Securing competition-driven open markets helps the entire world economy, no matter where producers of goods and services might be based. This principle holds good both within the EU (European societies should cooperate more closely among themselves) and outside, for countries sharing the same trading interests.

Parliament has a key role to play in shaping the EU's trading priorities. Permanent consultations should be organised with the relevant parliamentary committee; an annual report (along the lines of the arrangement applying to trade defence instruments) should be drawn up on the system implemented by the Commission; and, where appropriate, the EP should be involved in initiatives and high-level missions aimed at settling market access disputes: these would all be desirable steps to take, not least to help prepare for entry into force of the new 'constitutional' treaty.

Conclusions and recommendations

The new market access strategy outlined by the Commission marks a significant step forward, but it is not enough. The Commission has had the merit of reopening the market access debate, but, together with the Member States, it has to do more, and above all be bolder, if it intends to make a success of this initiative.

The communication must accordingly be 'fleshed out' to encompass new ideas and the new input required in the light both of business needs and of experience on the ground. The market access teams and the Madb in non-EU countries cannot succeed unless they are given the necessary backing by the Commission and national governments and prove capable of offering a real service to European industry. European businesses, especially SMEs, must be put in a position to take advantage of the Commission's services, and the way to make that happen lies in a more effective information policy and more fully developed national and regional support.

The external aspects of the communication undoubtedly need to be strengthened. In addition to more purposeful use of the means already available, new multilateral or bilateral instruments need to be provided (respectively in the WTO and by concluding free trade or partnership and cooperation agreements) so as to enable non-tariff barriers to be removed and effective action taken to stamp out abuses.

It would also be desirable to work in closer coordination with other industrialised countries, establish regulatory dialogues, and gradually harmonise technical and health regulations, without weakening the protection afforded to European citizens.

27.11.2007

AVIZ AL COMISIEI PENTRU INDUSTRIE, CERCETARE ȘI ENERGIE

destinat Comisiei pentru comerț internațional

privind strategia UE pentru a asigura accesul pe piață al companiilor europene
(2007/2185(INI))

Raportor pentru aviz: Edit Herczog

SUGESTII

Comisia pentru industrie, cercetare și energie recomandă Comisiei pentru comerț internațional, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

- având în vedere Rezoluția sa din 22 mai 2007 privind „Europa globală – aspecte externe ale competitivității”¹
 - A. întrucât pentru îndeplinirea obiectivelor Strategiei de la Lisabona revizuite este necesar ca industriile din Uniunea Europeană să se dezvolte și să se mențină pe poziții competitive stabile pe piețele mondiale;
 - B. întrucât această competitivitate, în special pentru IMM-uri, se bazează din ce în ce mai mult pe cercetare, dezvoltare, inovație și proprietate intelectuală;
 - C. întrucât două condiții prealabile pentru această competitivitate sunt, pe de o parte, furnizarea sigură și fiabilă de energie, și, pe de altă parte, accesul liber al întreprinderilor din UE la cele mai moderne tehnologii de informare și comunicare;
 - D. întrucât UE, atât ca piață integrată cât și ca organizație internațională, poate contribui în mod eficient, prin competențele sale și capacitatea sa de negociere, la eforturile întreprinderilor din UE de a pătrunde pe piețele din țări terțe,
1. salută inițiativa Comisiei de a coordona obiectivele și instrumentele politicii comerciale a UE și ale strategiei de acces pe piață, astfel încât să fie valorificat, în mod eficient, potențialul UE în domeniul comerțului internațional și al competitivității la nivel mondial;

¹ Texte adoptate, P6_TA(2007)0196.

2. subliniază importanța unei ierarhizări precis orientate și tematice (mai degrabă decât sectoriale) a acțiunilor care urmează a fi întreprinse în vederea promovării competitivității externe a întreprinderilor din UE și insistă, în mod special, asupra necesității de a dezvolta și de a pune în aplicare, în mod eficient, norme privind protejarea proprietății intelectuale;
3. invită statele membre, asociațiile profesionale și alte organizații reprezentative, precum și Comisia să își accelereze eforturile și să contribuie la cooperare, analiză comparativă și la schimbul de experiență și bune practici, astfel încât competențele comune ale UE în materie de comerț să poată servi mai bine intereselor întreprinderilor din UE, în special ale IMM-urilor active pe piețele din țări terțe.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	22.11.2007
Rezultatul votului final	+: 36 -: 0 0: 0
Membri titulari prezenți la votul final	Jan Březina, Jerzy Buzek, Pilar del Castillo Vera, Jorgo Chatzimarkakis, Giles Chichester, Den Dover, Nicole Fontaine, Adam Gierek, Norbert Glante, Umberto Guidoni, András Gyürk, David Hammerstein, Erna Hennicot-Schoepges, Ján Hudacký, Romana Jordan Cizelj, Werner Langen, Anne Laperrouze, Eluned Morgan, Angelika Niebler, Reino Paasilinna, Miloslav Ransdorf, Vladimír Remek, Paul Rübig, Andres Tarand, Britta Thomsen, Radu Țirle, Patrizia Toia, Catherine Trautmann, Claude Turmes, Nikolaos Vakalis, Alejo Vidal-Quadras
Membri supleanți prezenți la votul final	Neena Gill, Lambert van Nistelrooij, Vladimir Urutchev
Membri supleanți [articolul 178 alineatul (2)] prezenți la votul final	Holger Kraemer, Umberto Pirilli

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	18.12.2007
Rezultatul votului final	+ : 22 - : 5 0 : 1
Membri titulari prezenți la votul final	Francisco Assis, Graham Booth, Daniel Caspary, Christofer Fjellner, Ignasi Guardans Cambó, Jacky Hénin, Syed Kamall, Sajjad Karim, Alain Lipietz, Caroline Lucas, Marusya Ivanova Lyubcheva, Erika Mann, David Martin, Vural Öger, Georgios Papastamkos, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Peter Šťastný, Robert Sturdy, Gianluca Susta, Daniel Varela Suanzes-Carpegna, Iuliu Winkler, Corien Wortmann-Kool
Membri supleanți prezenți la votul final	Stavros Amoutakis, Jean-Pierre Audy, Jens Holm, Jan Marinus Wiersma,
Membri supleanți [articolul 178 alineatul (2)] prezenți la votul final	Guy Bono, Ulrich Stockmann